

11.25

Jasně že ne doopravdy, jinak bych měla v bjongách díru.

11.28

A taky bych byla mrtvá, jenomže upřímně řečeno, to by bylo snad lepší.

12.00

To je tak přiiiiíšerný nůdlo, to zlomený srdce. Oči mám od breku tak otekly, že vypadají jako prasečí. A můj nos je pak vedle nich obří jak okurka.

No, ale přinejmenším jsem beďarůprostá zóna. I když při mým štěstí mi každou chvíli něco vupučí.

Ucouraná Alison měla jednou dvojitej beďar na krku; jeden velikej a na něm ještě jedno beďaří mimino.

Nejspíš to budu mít taky.

12.05

Volám svou nejlepší kámošku Jas.

„Jas, to jsem já.“

„Co je?“

„Jas, to nezní, jako bys mě zrovna moc ráda slyšela.“

„No... jasně že bych tě ráda slyšela, kdyby to nebylo teprv pět minut, cos volala naposled. Tom mi zrovna povídá o hrozně zajímavý věci, co člověk může dělat. To odjedeš do lesa a –“

„Doufám, že to nemá nic společného s jezevcema.“

„No... no, ne, s jezevcema zrovna ne, je to kurs přežití v divočině a naučíš se tam, jak zapálit oheň a tak.“